

စိုးမိုး စာပေ

မြေကပ်မျှော်

လှိုင်းချင်းဝတ္ထုသစ်

ရင်ဝှက်စကား

L လင်

အခန်း(၁)

"သမီးကညာ အခါမလင့်တဲ့"

မာမီ ဒီစကားစပြီဆိုထဲက ဓာတ်ပြားဟောင်းကြီးဖွင့်တော့မည်ဟု ရွေး သိလိုက်သည်။ သားအမိနှစ်ယောက်တည်း ကြီးတော်အပျိုကြီးနဲ့ နေကြတာ ဘယ်လောက်အေးချမ်းလဲ။ အခုတော့ မာမီက ရွေးကို သူသဘောတူသည့် ဒယ်နီဆိုသည့်လူနှင့် အိမ်ထောင်ချပေးဖို့ ကြိုးစားနေသည်။ လူချင်းတော့ မမြင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မာမီ့ သူငယ်ချင်း၏သားဆိုတာနဲ့ပဲ မာမီက ရွေးနှင့် လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူသည်။ ချစ်သူပင် မရှိသေးသည့် ရွေးက သူစိမ်းယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် တစ်ဘဝလုံး ပေါင်းဖို့ဆိုတာ လုံးဝစိတ်မဝင်စား။ စိတ်ကူးထဲမှာလည်း မရှိ။ ဒါကြောင့်လည်း မာမီ သဘောတူသည့်လူနှင့် လက်ထပ်ဖို့ ရွေးက လက်မခံ။ မာမီနှင့်ရွေးကြားက အလွဲမှားက ထိုနေရာမှ အစပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

"မာမီဆို သမီးအရွယ်မှာ သမီးဒက်ဒီနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့တာပဲလေ။ ဒါကို သမီးက ငယ်ပါသေးတယ်ဆိုတော့"

"အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စကို ရွေး စိတ်မဝင်စားလို့ပါ မာမီ"

သည်တစ်ခါတော့ မာမီကို ရွေး မျက်နှာငယ်ငယ်လေးနှင့် အသနားခံ ပြောလိုက်တော့ မာမီက ရွေး မျက်နှာလေးကိုကြည့်ပြီး သက်ပြင်းချသည်။

"လာဘ်ဦးဆိုတာ ငြင်းကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး သမီးရဲ့ တော်ကြာ သမီးအဒေါ်လို နေ့ရွှေညရွှေလုပ်ရင်းက အပျိုဟိုင်းကြီး ဖြစ်သွားဦးမယ်"

"အလိုလေး ... မရွှေမိ၊ ညည်းသမီး ဆုံးမတဲ့ကိစ္စ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ် အကြောင်းက ပါလာတာလဲ။ ဒီမှာ ကျုပ်က ရတာမလို၊ လိုတာမရလို့ အပျိုကြီးဖြစ်လာတာမဟုတ်ဘူး၊ လိုကိုမလိုချင်လို့ တမင် အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာငြင်းခဲ့လို့ ဒီဘဝရောက်ခဲ့တာ သိလား"

"ညည်းသမီး ညည်းဘာသာ အိမ်ထောင်ချပေးတာ ကျုပ်ဘာမှမပြောဘူး၊ အေး .. အပျိုကြီးဆိုတာကိုတော့ လာလာ မထိနဲ့၊ နောက်ဆို နည်းနည်းမှ သည်းမခံဘူး မှတ်ထား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မမရယ်၊ နောက်ဆို မိ စကားပြောဆင်ခြင်ပါ့မယ်"

မာမိက ကြီးကြီး ကျေနပ်အောင် ချောလိုက်တာကို ကြည့်ပြီး ရွေး ပြုံး လိုက်၏။ ကြီးကြီးက အပျိုကြီးပီပီ ဒေါသကလည်း ကြီးသည်။ မဟုတ်မခံ ဆိုတော့ စကားမမှားရဲ။

"မာမိစီစဉ်တာကို လက်ခံပါကွယ်"

နောက်ဆုံးတော့လည်း ဒီဘူတာပဲ ဆိုက်တာမို့ မာမိ့စကားအဆုံးမှာ ပါး ချိုင့်လေး ခွက်ဝင်သွားသည်အထိ ရွေး ပြုံးလိုက်သည်။

"သမီးရွေး ယောက်ျားတွေကို စိတ်မဝင်စားဘူးဆိုတာ မာမိသိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သမီးရယ်၊ ကိုယ်က မိန်းမသားဖြစ်နေတော့ တစ်ဘဝလုံးအတွက် လက်တွဲဖော်ကို စဉ်းစားမှဖြစ်မှာပေါ့ကွယ်"

မာမိက သူ့ထုံးစံအတိုင်း သူသဘောတူသူနှင့် ဇွတ်အတင်းလက်ထပ်ပေးဖို့ ကြိုးစားနေသည်။ ရွေး၏ အိမ်ထောင်ရေးကို ဒီလိုအလွယ်နှင့် မပြီးနိုင်။ ရွေး တကယ်ချစ်တဲ့သူမှလွဲ၍ ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်မဝင်စား။

"ရွေးကို နည်းနည်းတော့ အချိန်ပေးပါဦး မာမိရယ်"

"ဘယ်လောက်အချိန်ယူဦးမှာလဲကွယ်၊ တစ်ဖက်က လောလှပြီ"

"ဒါတော့ လွန်တာပေါ့ မာမီရဲ့၊ သူ့အကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်းဖြင့် မသိသေးဘဲနဲ့"

"အဲဒီအတွက်ဆိုရင် သမီးစိတ်မပူနဲ့၊ သမီးစိတ်ကြိုက် အကဲခတ် လေ့လာ လို့ရအောင် သမီး ရန်ကုန်လာမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ဒယ်နီကို မာမီ ဖုန်းနဲ့ အကြောင်းကြားလိုက်မယ်"

"အာ ... မာမီကလဲ၊ ဒီလိုကြိုသိသွားလို့ကတော့ သူ့ဘက်က ကြိုတင် ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်ထားရင် သမီးက ဘယ်လိုအကဲခတ်လို့ရမှာလဲ၊ သမီး ဘာသာ ဟိုရောက်မှ သွားတွေ့လိုက်ပါ့မယ်"

"ဟုတ်ပါပြီကွယ်၊ ဒါဆိုလည်း သမီးသဘောပဲ"

ရွေး သဘောကို မာမီက အလွယ်ပင် ခေါင်းညိတ်သဘောတူလိုက်၍ ရွေး ဝမ်းသာကျေနပ်သွားသည်။ မာမီက နာမည်ကြီး စိန်ရွှေရတနာဆိုင်ပိုင်ရှင်။

ရွေးက မာမီတစ်ဦးတည်းသောသမီး။ ရွေး ဒက်ဒီက ရွေး ငယ်စဉ်ထဲက ဆုံးပါးသွားပေမယ့် မာမီက နောက်အိမ်ထောင်မပြု။ မာမီက ရွေးကို ရတနာပစ္စည်းတွေအကြောင်း အရောင်းအဝယ်ကိစ္စအားလုံး သင်ပေးထား ပေမယ့် ရွေးက မာမီအလုပ်ကို စိတ်မဝင်စား။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဖြစ်ချင် သည်။

ဒေါ်လာကို စိတ်ဝင်စားသည်။ ကျောင်းပြီးကတည်းက လိုအပ်သော စာ တွေဖတ်သည်။ သင်တန်းတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု တက်၏။ ရွေးမှာ လေ့လာ သင်ယူစရာတွေက အများကြီး။ မာမီကို အကြောင်းပြကောင်းအောင် သတို့သားလောင်း သွားကြည့်မည်ဟု ပြောထားပေမယ့် ရွေးစိတ်ထဲ ထိုလူ့ အကြောင်း ဘာဆိုဘာမှမရှိ။ လေယာဉ်ကွင်းရောက်မှ သူငယ်ချင်း မေညို ထံ လှမ်းဖုန်းဆက်ပြီး လေဆိပ်က လာကြိုဖို့ ပြောရသည်။ ဘာမှ ပြဿနာမ ရှိ။ အားလုံး အိုကေ။ ဖြစ်ချင်တော့ လေယာဉ်ရှိရာကိုသွားဖို့ ကြိုပို့ကားပေါ်

အတက် ...

"ဒုတ်"

"အမယ်လေး"

ဂီတာထည့်ထားသည့် အိတ်အမည်းကို လွယ်ထားသည့် လူ၏ ပေါ့ဆမှုကြောင့် သူ့အိတ်က ရွေးကိုယ်လေးကို ပစ်တိုက်မိသလို ဖြစ်သွား၍ ရွေးနောက်ကို ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်ပြီး တရားခံကိုရှာ ...

"ဆောရီး"

လူချောတစ်ဆယောက်က ရွေးနောက်နားမှာ ကပ်လျက် နေရာယူထားသည်။ ပုံစံက ထောင့်မကျိုး။ ဒါပေမဲ့ နောက်မှာလူတွေက တန်းစီပြီး စောင့်နေတာမို့ ရွေးကို ဆောရီးတစ်ခွန်းပြောပြီး ခပ်တည်တည်မျက်နှာနှင့်လူကို မျက်စောင်းတစ်ချက် ပိတ်ထိုးပြီး ကားပေါ် ဆက်တက်လိုက်သည်။ ကိစ္စက ထိုမျှနှင့်မပြီး။ လေယာဉ်ပေါ် ရောက်တော့ ရွေးဘေးကခုံမှာ ထိုင်ရသူက စောစောက ရွေးနှင့် ပြဿနာဖြစ်သည့် ကိုလူချော။ ရွေးစိတ်ထဲ မကြည်တာနဲ့ လှည့်မကြည့်။ သူကလည်း ခပ်တည်တည်။ ရွေးကို သူနားမှာ ရှိသည်လို့ ပင် သဘောထားပုံမရ။ ရွေး စာအုပ်ဖတ်နေချိန်မှာ သူကလည်း နားကြပ်ကို တပ်ထား၏။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လုံးဝ စိတ်မဝင်စားကြပုံခြင်းက အတူတူ။ လေယာဉ်မယ်လေး ကော်ဖီယူလာပေးချိန်မှာ မထင်မှတ်တာတစ်ခု ဖြစ်သွား၏။ ရွေးက အပူနှင့်အအေးဆိုရင် အပူပိုကြိုက်သည့်အတွက် လေယာဉ်မယ်လေးက ဘာသောက်မလဲ မေးချိန်မှာ ကော်ဖီဟု မှာလိုက်ပေမယ့် သူကတော့ ဘာမှမမှာ။ ရွေးနေရာက ပြတင်းပေါက်နားမှာဆိုတော့ ကော်ဖီခွက် လာပေး၍ လှမ်းအယူ ...

"ဟာ"

"ဆောရီး"

ရွေးလက်ထဲက ကော်ဖီခွက်က ချော်ပြီး အနားမှာရှိနေသည့် ကိုလူချော ပေါ်သွန်ချသလို ဖြစ်သွား၏။ ရွေးက သူမကို တောင်းပန်သလို အနားကလူ ကို ဆောရီးလို့ ပြောပေမယ့် သူက ကျေနပ်ပုံမရ။ ဒေါသမျက်နှာနှင့် ရွေးကို စိုက်ကြည့်သည်။

"ဘာလဲ ခင်ဗျားက ခုနတုန်းက အဖြစ်ကို မကျေနပ်လို့ လက်စားချေတာ လား"

တစ်ဖက်လူထံမှ မထင်မှတ်တတ်သော အမေးစကားကြောင့် ရွေးရင်ထဲ ဖျင်း ခနဲဖြစ်သွားကာ အိုးရွဲကိုစလောင်းရွဲနှင့် ဖုံးချင်လာ၍ မထိတရီ ပြုံး လိုက်ကာ သူ့ကို ခပ်တည်တည် ပြန်ကြည့်ပစ်လိုက်၏။

"ဟုတ်တယ်ဆိုရင် ရှင် ဘာလုပ်မလို့လဲ"

ရုတ်တရက် ဒေဝါ ပါးစပ်ပိတ်သွားကာ သူ့နားက မိန်းမလှလေးကို စိုက် ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။

"ခုနကအဖြစ်က တမင်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူးကွ"

"ဘယ်သူကရော ရှင့်ကို တမင်ပြန်လုပ်နေလို့လဲ၊ ကိုယ့်အလှည့်ကြတော့ ယောက်ျားကြီးဖြစ်ပြီး သိတတ်နေလိုက်တာ"

"မင်း ဘာစကားပြောတာလဲ"

"ဗမာစကား"

မိန်းကလေးပီပီ အလျှော့ပေးဖို့ မပြင်ဘဲ ခပ်မာမာပြန်ပြောလိုက်၍ ဒေဝါ မျက်နှာနီရဲသွားကာ ဒေါသဖြစ်သွားလျက် ...

"မင်းကို မိန်းကလေးမို့ သည်းခံလိုက်တယ်မှတ်ပါ"

"အံ့မယ် ... သည်းမခံချင်လို့ ရှင်က ရွေးကို ဘာလုပ်ချင်သေးလို့လဲ"

"ဖက်နမ်းချင်တာ"

"ဘာ ... ရှင် ... ရှင်"

ဒေါသဖြစ်လွန်း၍ ရွေး ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ။ စကားဆက်ရခက်နေစဉ်မှာ ဒေါက သူ့အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ လက်ကိုင်ပဝါတစ်ထည် ဆွဲထုတ်ပြီး သူ့ဘောင်းဘီပေါ်က ကော်ဖီရည်တွေကို သုတ်နေ၏။

"ယောက်ျားဖြစ်ပြီး အလကားလူ"

"စကားကို ဆင်ခြင်ပြောနော်၊ နောက်မှ ကျုပ်ကိုအဆိုးမဆိုနဲ့"

ကြည့်စမ်း။ ဒီလူ နှုတ်သီးကောင်းလျှာပါး ရန်ပြန်တွေ့နေလိုက်တာ။ ဒီလို လူမျိုးနှင့် ခရီးအတူသွားမိတာကိုက ရွေး ကံဆိုးလွန်းသည်။ တော်ရုံ ယောက်ျားဆို ကြည့်မရ။ အထင်မကြီးသည့်ကြားက အခုတော့ ပိုပြီး မုန်းစရာနှင့် လာတွေ့နေသည်။ ဆက်စကားပြောလျှင် ရွေးပဲရုံးမည်။ နှုတ်ပိတ်နေလိုက်တာ အကောင်းဆုံးဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး မကျေမနပ်နှင့် ရွေးမျက်နှာ လှလှလေးကို တစ်ဖက်ကို လှည့်ထားလိုက်၍ ရန်ပွဲက ငြိမ်းအေးသွားပြီဟု ထင်ရကာမှ ...

"မိန်းမတွေများ ဘာတစ်ခုမှကို ကောင်းကျိုးမပေးဘူး"

မကျေမချမ်း ထွက်လာသည့် အသံကြောင့် ရွေး ဆက်ပြီး ငြိမ်မနေနိုင်၍ ထိုလူဘက် ဆတ်ခနဲ ပြန်လှည့်လိုက်ပြီး ...

"သဘောထားကြီးပါတယ်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားတွေ မိန်းမတွေထက် သဘောထားသေးသိမ်မှန်း အခုမှသိရတယ်"

"မင်း ငါ့ကို ရန်စနေတာလား"

"ဘယ်သူက အရင်ရန်စတာလဲ"

တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက် အကြာကြီးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ဘယ်သူကမှ အကြည့်ကိုမလွှဲ။ ရန်လိုဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲချင်နေသည့် ကြားက တစ်ယောက်၏ အချောနှင့် တစ်ယောက်၏အလှက ကိုယ်စီ မျက်ဝန်းထဲမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲ နေရာယူသွားကြသည့်အဖြစ်ကို မည်သူမှ မရိပ်မိ။

"တောက် ... နေနှင့်ဦးပေါ့ကွာ၊ မိန်းမဖြစ်ပြီး ဒီလောက်စွာနေတာ"

ဒေဝါ စိတ်ထဲပြောပြီး အရင်အကြည့်လွှဲလိုက်၏။

"ဟွန်း ... ယောက်ျားဖြစ်နေပြီး"

ရွေးလည်း မကျေမနပ်နှင့် မျက်စောင်းရွယ်သည်။ လေယာဉ်ဆိုက်တာနှင့် များပြားလှသော လူတွေကြားထဲမှ ရွေးသူငယ်ချင်း မေညိုကို ဟိုတုန်းက အတိုင်း အလှမပျက် ဘဝမပျက် တွေ့ရသဖြင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဝမ်းသာစွာ ပွေ့ဖက်လိုက်ကြသည်။

"သိပ်လှလာတာပါလား ရွေးရယ်"

"မေညိုလည်း သိပ်ဝလာတယ်"

ပြောပြီး နှစ်ယောက်အတူ ရယ်မိသည်။ အခုတော့လည်း မေညိုက ရန်ကုန်သူ၊ ရွေးက မန္တလေးသူ။ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ညီမလိုချစ်ကြ၏။ တက္ကသိုလ် တတိယနှစ်မှာ မေညိုတို့ မိသားစုက ရန်ကုန်ကို ပြောင်းသွားသည်။ ကျောင်းပြီးမှ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် ပြန်ဆုံကြတော့ ပျော်မဆုံး။

"မေညို့အိမ်မှာပဲ လိုက်နေပါလား ရွေးရယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ မေညို"

"ရွေး ရှာခိုင်းထားတဲ့ အိမ်ခန်း အဆင်မပြေလို့လား"

"ဟုတ်ပါဘူးဟယ်၊ ရွေးနဲ့ခွဲပြီး မနေချင်လို့ ပြောတာပါ၊ ပြောမဲ့သာ ပြောရတယ်၊ မေညို့တို့က မိသားစုများတော့ ရွေးလို တစ်ဦးတည်းသောသမီးက

ဘယ်နေ့တတ်မှာလဲနော်"

"အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူးဟယ်၊ ရွေးကိုက လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရတာ ကြိုက်လို့ပါ"

ရွေးပစ္စည်းများကို အလုပ်သမားခေါ်ကာ မေညှိကားဆီ ပို့ခိုင်းလိုက်၏။ ရွေးနှင့်မေညှိ နောက်မှလိုက်သွားသည်။ ကားပေါ်ရောက်တာနှင့် လေယာဉ် ပေါ်မှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ခဲ့တာ မေညှိကို ရွေးက အစအဆုံး ပြောပြ လိုက်သည်။

"ယောက်ျားဖြစ်ပြီးတော့ဟယ်၊ ရွေးနေရာမှာဆို မေညှိဆို ရွေးလိုမလုပ် ဘူး သိလား"

"ဘယ်လို ရွေးလိုမလုပ်ဘူးဆိုတော့ မေညှိက ဘယ်လိုလုပ်ချင်လို့လဲ"

ရွေးက စိတ်ဝင်စားစွာ မေးသည်။

"ရွေးလူက လူချောဆို"

"အင်းလေ"

ရွေးစကားအဆုံးမှာ မေညှိက ပြုံးသည်။

"ရွေးနေရာမှာ မေညှိဆို ရန်မဖြစ်ဘူး"

"အေးလေ ... ရန်မဖြစ်ဘဲ ဘာလုပ်မှာလဲ"

"ပြန်ချစ်မှာပေါ့ မိရွေးရဲ့ တကယ်ပဲ"

"မေညှိစုတ်"

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် အားပါးတရ ရယ်မိကြသည်။ ရွေးမျက်လုံးထဲမှာ လည်း သူမနှင့် ပြဿနာဖြစ်ခဲ့သော ကိုလူချောမျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲ ပြန်မြင် ယောင်လိုက်မိသည်။ လူကတော့ တစ်ခါမြင်ဖူးရုံနှင့် မှတ်မိချင်နေစရာရုပ် မျိုး။ လူက တကယ်လူချော။ ရွေးနှင့် ပြဿနာ မဖြစ်ဘူးဆိုရင်ပေါ့။ အခု

တော့ ရွေးအတွက် ထိုမျက်နှာက မုန်းစရာဖြစ်သလို အမြင်ကတ်စရာလည်း ဖြစ်နေ၏။

ဟွန်း ... ပြောတော့ဖြင့် ယောက်ျားတဲ့။

မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ပြိုင်ပြီး ရန်ဖြစ်တာ ယောက်ျားတစ်ယောက်အလုပ် လား။ မုန်းစရာကောင်းသည့်လူကို အတွေးထဲက ချက်ချင်းထုတ်ပစ်လိုက် သည်။

"အလကား ယောက်ျားတွေ"

"ယောက်ျားတိုင်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး"

"ရွေးလူတစ်ယောက်တည်း ဆန်းနေတာ"

"ဘာ ရွေးလူလဲ၊ မေညိုနော် အဲဒီလူနဲ့ ရွေးကို လာမစစမ်းပါနဲ့"

"ဆောရီး ... ဆောရီး"

ရွေးနှင့်ပြိုင်ပြီး ရန်ဖြစ်စကားများသည့် ယောက်ျားကို လုံးဝအထင်မကြီး။ အထင်သေးသည်။ ဒီလိုလူကိုမှ မေညိုက ရွေးရဲ့လူလို့ ပြောလိုက်တော့ ရွေး ဆတ်ဆတ်ခါနာသွား၏။ ဒီလိုစကားမျိုးသာ ဟိုလူကြားရင် နေရင်းထိုင်ရင်း ဘယ်လောက်များ သူ့ကိုသူ ဘဝင်မြင့် အထင်ကြီးနေမည်မသိ။

"မေညိုပြောတာက ရွေး တွေ့ခဲ့တဲ့လူက အဆန်းလို့ ပြောတာပါ။ ဘာဖြစ် လို့လဲဆိုတော့ သိပ်လှတဲ့ရွေးကို တွေ့တဲ့ ယောက်ျားလေးတိုင်းက မိတ်ဖွဲ့ကြ၊ ခင်ချင်ကြ၊ ဇာတ်လမ်းရှာချင်ကြတဲ့ သူတွေချည်းပဲလေ၊ ဒီလူကျမှ ရွေးအလှ ကို အသိအမှတ်မပြုတဲ့အပြင် ရန်တောင်ဖြစ်လိုက်ကြသေးတယ်ဆိုလို့ပါ"

"အို ... သူလိုလူမျိုး ရွေးကို စိတ်မဝင်စားတာ ကျေးဇူးတောင် တင်လိုက် ချင်သေးတယ်"

"ဒီလိုပဲဖြစ်ရမယ်၊ အစထဲက ရွေးက ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ စိတ်မဝင်စား

ဘူး၊ အခုတော့ ပိုဆိုးပြီပေါ့ဟယ်"

"သူ့ပုံစံကလည်း ရွေးလိုပဲ ဘယ်မိန်းမကိုမှ ကြည့်မရတဲ့ပုံ မေညိုရဲ့"

"ဒါဆို ရွေးတို့က ကံတူအကျိုးပေးပေါ့"

"ရွေးနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး"

"အေးပါ၊ မေညိုကလည်း ဆိုင်တယ်လို့ မပြောသေးပါဘူး"

ပြီးနေသည့် မေညိုမျက်နှာကို မမြင်ချင်ဟန်ဆောင်နေလိုက်သည်။ ဖြစ်နိုင်ရင် မေညိုက ရွေးကို အခုထက်မက ပိုစနောက်ချင်နေတာ ရွေး သိသည်။ မေညို ပြောသလို ရွေးအလှကို လုံးဝ ဂရုမစိုက်သည့် မိန်းမ၊မကောင်းကြောင်း ပြောသွားသည့်လူကို ရွေးစိတ်ထဲ လုံးဝမကျေနပ်။ အဲဒီလို ယောက်ျားမျိုး ရုပ်ဆိုးဆိုးမိန်းမနဲ့ ညားပါစေဟု ရွေးစိတ်ထဲ ကျိတ်ဆုတောင်းလိုက်သည်။

"ဪ ... ဖူးစာ၊ ဖူးစာ"

"ဘာဖူးစာလဲ၊ မေညိုနော် အပိုတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့၊ ရွေးအတွက် ငှားထားတဲ့ အိမ်အခြေအနေကို အရင်ပြော"

"အားလုံး အိုကေပါတယ်၊ ဟိုရောက်တော့ ကြည့်၊ အားလုံး သန့်သန့်လေး ချည်းပဲ"

"ဒါဆိုလည်း ပြီးရော"

"ရွေးက ယောက်ျားတွေကို ကြည့်မရသလို ရွေးလိုပဲ မေညိုက မိန်းကလေးတွေကို နေရင်းထိုင်ရင်း မုန်းနေတဲ့ ယောက်ျားမျိုးလည်း ဒီကမ္ဘာမှာ ရှိသေးတာပဲနော် ရွေး"

"သူ့ရည်းစားက ထားသွားလို့နေမှာပေါ့၊ ရုပ်တော့ချောပါရဲ့၊ ပုံစံကိုက လူဆိုးလိုလိုနဲ့၊ ဟိုကထားသွားတာတောင် နည်းသေးတယ်"

မေညို ရွေး၏မျက်နှာလှလှလေးကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ပြုံးနေသည်။ ရွေးက ဘယ်လိုနေနေ လှသည်။ ချစ်စရာကောင်းသည်။ ပြီးတော့ မဟုတ်မခံစိတ်ရှိသူ။

"ကဲပါ ဒေါသတွေ သိပ်ထွက်မနေနဲ့၊ ဒါမျိုးဆိုတာ မဆံ့ချင်ပါဘူးဆိုမှ ဆံ့ရတတ်တာမျိုးနော်"

"မေညိုနော်"

"ခစ် ... ခစ်"

မေညိုက ရွေးစကားကို ဂရုမစိုက်ဘဲ တခစ်ခစ်ရယ်သည်။

"တီ ... တီ"

နောက်ပါးမှ ဆူညံသော ကားဟွန်းသံနှင့်အတူ ရွေးတို့ရဲ့ကားကို နောက်မှ ကားတစ်စီးက အရှိန်ပြင်းစွာ ဖြတ်ကျော်သွားသည်။ အမှတ်မထင် တစ်ဖက်ကကားကို ရွေး ကြည့်မိတော့ ကားပေါ်လိုက်ပါသွားသူက လေယာဉ်ပေါ်မှာ ရွေးနှင့် ပြဿနာဖြစ်ခဲ့သည့်လူ။

"ဟင် ... ဟိုလူ"

"ဘာလဲ ရွေး၊ ဘယ်သူလဲဟင်"

"ခုနက ကားပေါ်ပါသွားတဲ့လူက ရွေးနဲ့ ရန်ဖြစ်ခဲ့တဲ့လူဆိုတာ"

"ဟယ် ... တကယ် အဲဒါ ဒေဝါတို့အဖွဲ့ပဲ၊ မေညိုနဲ့ သိတယ် ရွေးရဲ့"

"ဘယ်လို မေညိုနဲ့သိတယ် ဟုတ်လား"

"အင်း"

"အို"

မေညို ခေါင်းညိတ်လိုက်တော့ လုံးဝ ထင်မှတ်မထားသည့် တိုက်ဆိုင်မှုကို

ရွေးကိုယ်တိုင် အံ့သြသွားသည်။ လောကကြီးမှာ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးလည်း ရှိပါသေးလား။

"သူ့နာမည်က ဘယ်သူ"

"ဒေဝါ"

"ဘာ"

"ဒေဝါလို့ ပြောတာ"

ဒေဝါ။

ထိုအမည်ကို ရွေးစိတ်ထဲက ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

"သူက ဘယ်သူလဲ၊ ဘာလုပ်တာလဲ မေညို"

"အမလေး ... ဖြည်းဖြည်းမေးပါ ရွေးရယ်၊ ရွေးရဲ့ ဒေဝါဆိုတဲ့ ရွှေမင်းသားက နာမည်ကြီးရှင့်"

"ဘာရွေးရဲ့ ရွှေမင်းသားလဲ၊ မေညိုနော်"

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ရွေးရယ်၊ မေညိုက ရွေးနဲ့ဒေဝါကို သဘောတူလွန်းလို့ပါ၊ ရွေးတို့နှစ်ယောက်က ပုံစံတူ၊ စရိုက်တူ၊ သိပ်လိုက်တယ်သိလား"

ဒေဝါ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မဖြေဘဲ မေညိုက သူထင်ရာတွေ စွတ်ပြောနေ၍ ရွေး ဒေါသဖြစ်လာသည်။

"မေးတာပဲဖြေစမ်းပါ မေညိုရယ်၊ အပိုစကားတွေ လျှောက်ပြောမနေစမ်းပါနဲ့"

"အပိုစကားမဟုတ်ဘူး ရွေးရဲ့၊ လိုတောင်လိုဦးမှာ၊ ဒေဝါက ရွေးလိုပဲ တစ်ဦးတည်းသောသား၊ ရုပ်ချောတယ်၊ စာတော်တယ်၊ ရွေးကလည်း တစ်ဦးတည်းသော သမီးဆိုတော့"

"တော်ပြီ ... ဘာမှဆက်မပြောနဲ့တော့၊ မကြားချင်ဘူး"

"အခုမှတော့ မရဘူး၊ မေညိုက ရွေးမေးလို့ ဖြေမှာပဲ"

မေညိုက ရွေးကို တမင်စ၊ချင်၍ ရွေးက မကြားချင်ဘူးဆိုသော ဒေဝါ အကြောင်းကို ပိုပြောချင်နေသည်။ ဒါကလည်း ဒေဝါနှင့် ရွေးတို့ အကျင့် စရိုက်ချင်းလည်း တူ၊ ရုပ်ရည်ချောမောတာခြင်းလည်းတူ၍ ကြံဖန်ဆုံရသည့်အဖြစ်ကိုလည်း သဘောကျ၍ ဖြစ်သည်။

"ရွေးက ယောက်ျားတွေနဲ့ ပတ်သက်ရင် ဘယ်လောက်မာနကြီးတယ်ဆိုတာ မေညို သိပါတယ်၊ ဒီလိုပဲ ဒေဝါတို့အုပ်စုကလည်း မိန်းမတွေနဲ့ ပတ်သက်ရင် မာနကြီးတယ်ကွ"

စိတ်မဝင်စားပါဘူး ဆိုပေမယ့် မေညို့စကားကြောင့် ရွေးကိုယ်လေး ဆတ်ခနဲ တွန့်သွားသလို စိတ်ထဲကလည်း မခံချင်စိတ်လည်း ဖြစ်သွား၏။

မိန်းမတွေနဲ့ ပတ်သက်ရင် မာနကြီးတယ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ ဆိုတာကို ရွေးနှုတ်က ဖွင့်မပြောပေမယ့် မေညိုဆက်ပြောမှာကို တိတ်ဆိတ်စွာ နားစွင့်နေမိသည်။

"ဒေဝါတို့ သူငယ်ချင်းအုပ်စုကို သဘောကျလို့ ဇာတ်လမ်းရှာချင်တဲ့ မိန်းမတွေ တစ်ပုံကြီးရှိပေမယ့် သူတို့မှာ အခုချိန်ထိ ဘယ်သူမှ ချစ်သူရည်းစားမရှိဘူးကွ"

"သူတို့နားကပ်တဲ့ မိန်းမတွေကိုလည်း လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘူး"

ရွေးကတော့ မယုံချင်ပါ။ သူတို့ပုံစံတွေက ပျော်ပျော်နေမည့်ပုံပါ။ ပြီးတော့ ယောက်ျားလေးတွေ မဟုတ်လား။ မိန်းကလေးတွေ ကဲသည်းနေကြတာသိလို့ တမင် စတန့်ထွင်ပြီး လူစိတ်ဝင်စားအောင် လုပ်နေတာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။

"မယုံမရှိနဲ့ ရွေးရေ၊ သူတို့ဘာသာ ပျော်ပျော်နေတတ်တာလွဲပြီး ကျန်တာ စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ချစ်သူရည်းစားထားတယ်ဆိုတာ သူတို့အတွက် အပို အလုပ်တဲ့"

"မတွေ့ခင်တော့ ဒီလိုပဲပျော်ကြတာပဲလေ"

"ဘာကိုလဲ ရွေးရဲ့"

"သူတို့ကြိုက်တဲ့လူကို ပြောတာပေါ့ မေညိုရဲ့"

"ဒါလည်းဖြစ်နိုင်တယ်၊ တခြားသူတွေတော့ မသိဘူး၊ ဒေဝါဆိုရင်တော့ မိန်းမတွေက သည်းသည်းလှုပ်ပဲ"

"အဲဒီလို မိန်းမတွေကြောင့် ဒေဝါဆိုတဲ့လူက ဒီလိုပုံစံဖြစ်နေတာ သိပ် တော့မဆန်းပါဘူး"

"ဘယ်လိုပုံစံလဲ"

"ဘယ်မိန်းမကိုမှ အထင်မကြီးပဲ သူ့ကိုသူပဲ ဘဝင်မြင့်အထင်ကြီးနေတဲ့ ရောဂါလေ"

"ပြောတော့မယ် ရွေးရယ်၊ ခစ်...ခစ်"

မေညိုက ရွေးစကားကို သဘောကျစွာ ရယ်သည်။

"မိန်းကလေးတွေက ဒေဝါကို ပိုစိတ်ဝင်စားကြတာကလည်း အကြောင်းရှိ တယ်လေ ရွေးရဲ့၊ ရွေး မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ဘယ်လောက်မိုက်လဲ၊ ပြီးတော့ ဒေ ဝါက အရမ်းချမ်းသာတာကွ"

"ဟင်...လူဆိုးရာဇာပုံကိုများ အလန်းဇယားထဲ ထည့်နေသေးတယ်"

"ဒီစကားသာ ဒေဝါကြားရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရေမရှိတဲ့ ချောင်းထဲ ခုန်ချ မယ်ထင်တယ်"

"ခစ်...ခစ်"

မေညိုက အစထဲက အရယ်သန်သူဆိုတော့ ရွေးဘာပြောပြော ရယ်စရာဖြစ်နေ၏။

"သူ့ကိုသူ လူချမ်းသာဆိုပြီး ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ နေပြတာ နေမှာပေါ့"

ထိုစကားကို ပြောရင်း ရွေးစိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်။ ပိုက်ဆံချမ်းသာတာနှင့် မိန်းကလေးတွေ ဂုဏ်သိက္ခာကို မထီမဲ့မြင် စော်ကားချင်သူအဖြစ် မြင်သည်။

ရွေးလို မိန်းကလေးမျိုးသာဆိုလျှင် သူ ဘယ်လောက် ချမ်းသာပါစေ ဒီလို လူစားမျိုး လုံးဝစိတ်ဝင်စားမည် မဟုတ်သလို လှည့်ကြည့်မည်မဟုတ်။

"ရွေး ပြောသလိုတော့ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်၊ ဒေဝါနားမှာရှိတဲ့ မိန်းကလေးတွေကလည်း ဒေဝါတို့လို မျက်နှာကြီး အသိုင်းအဝိုင်းတွေပါပဲ"

"အားလုံးက ဒေဝါကို စိတ်ဝင်စားနေကြတဲ့အထဲမှာ ငွေကြေးချမ်းသာတဲ့ အပြင် ဒေဝါရဲ့ ဘယ်သူမှ ဂရုမစိုက်တဲ့စိတ်နဲ့ တင်းတင်းပြတ်ပြတ် နေတတ် တဲ့ မာနနဲ့တိုင်က ပိုခိုက်တယ်ထင်တာပဲ"

"တခြားမိန်းမတွေ ဘာဖြစ်ဖြစ်ပါ၊ ရွေးတို့ကို ဒီလိုပုံစံ လာမစမ်းနဲ့၊ မရ ဘူး"

"သိပ်တော့အပြောမကြီးနဲ့နော် ရွေး၊ ခုပဲ ဒေဝါနဲ့ ရွေး တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ပြန်ဆုံနေပြီ"

"ကံတရားက ဒီလူကို ရွေးက သင်ခန်းစာပေးဖို့ ပြန်ဆုံပေးတာနေမှာဟေ့ မေညို"

တကယ်လည်း ဒေဝါလို လူမျိုးကို ရွေး သင်ခန်းစာပေးချင်၏။ ရွေး ကိုယ်တိုင် ယောက်ျားတွေကို အထင်မကြီးပေမယ့် မိန်းမတွေကို စော်ကား

တတ်တဲ့ ယောက်ျားမျိုးကိုတော့ ဆုံးမချင်သည်။

"ရွေး ပြောသလိုပဲ ဖြစ်ပါစေ၊ ရွေးနဲ့ ဒေဝါ ဘယ်သူက ဘယ်သူကို သင်ခန်းစာပေးမလဲဆိုတာ မေညိုတော့ စောင့်ကြည့်ရမှာပဲ"

"ကဲ...ပြောရင်းဆိုရင်း ရွေး နေရမယ့်အခန်းကို ရောက်ပြီ"

"အိုကေ"

မေညိုက သူ့ကားလေးကို ဆိတ်ငြိမ်သော ရပ်ကွက် အထပ်မြင့် အဆောက်အဦရှေ့မှာ ရပ်လိုက်၏။

"ပထမထပ် ဘယ်ဘက်အခန်းပဲ ရွေး၊ ညာဘက်အခန်းမှာ လူငှားရှိတယ် တဲ့၊ အောက်ထပ်မှာ အိမ်ရှင်အဘွားကြီးရှိတယ်"

မေညို ရှင်းပြတာကို ကားပေါ်မှ ပစ္စည်းများချရင်း ရွေးမှာ နားထောင်နေ လိုက်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်က စိမ်းစိမ်းစိုစိုဆိုတော့ မျက်စိထဲ အေးသွားသည့် အတွက် သဘောကျသွားသည်။

နှစ်ယောက်သား ပစ္စည်းတွေကို အပေါ်တင်သည်။ အခန်းက ရွေး တစ်ယောက်တည်းအတွက် ကျယ်ပါ၏။ ပြတင်းပေါက်တွေအားလုံး ဖွင့် လိုက်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်က လင်းသွားသလို ရှင်းလည်းရှင်းသွား၏။

"ပတ်ဝန်းကျင်က တိတ်ဆိတ်တာပဲနော်၊ ရွေး အကြိုက်ပဲ"

"ဒါကိုသိလို့ ရွေးအကြိုက် မေညိုက သေချာရွေးငှားထားတာ"

တစ်ဖက်မှ အခန်းကို သော့ပိတ်လျက် တွေ့ရသည်။

"ဒီအခန်းက လူကလည်း အမြဲခရီးသွားနေတာတဲ့၊ ရွေးလို့ တစ်ယောက်တည်းသမားလို့ ပြောတယ်"

"ကောင်းတယ်၊ ဒါမှ ရွေးအတွက် အနှောင့်အယှက်ကင်းကင်းနေရမှာ"

မျက်နှာချင်းဆိုင် အခန်းမှလည်း ရွေးလို တစ်ယောက်တည်းနေသည်ဆို၍

ရွေး ဝမ်းသာသွားသည်။ ခြံကျယ်ကျယ်၊ တိုက်ကျယ်ကျယ်နှင့် နေလာသော ရွေးအတွက် ဆူညံရှုပ်ထွေးတာတွေလည်း မကြိုက်။ နေလည်း မနေချင်ပါ။

"ကဲ ... ရွေး လာမယ်ဆိုလို့ ဒီနေ့ညနေစာကို တို့အိမ်ကချိုင့်နဲ့ယူလာခဲ့တယ်။ အခန်းတစ်ခန်းလုံးကိုလည်း မေညိုတို့အိမ်ကကောင်မလေးနဲ့ ရှင်းထားပြီးသား၊ ဘယ်လိုလဲ မေညိုလက်ရာသဘောကျရဲ့လား"

"သိပ်ကျ၊ မေညိုကို ဒါတွေကြောင့် ရွေးက ချစ်နေရတာပေါ့"

သပ်ရပ်ရှင်းလင်းနေသော အခန်းကိုကြည့်ရင်း ရွေးကတကယ်ပဲ ကျေးဇူးတင်မိ၏။ မေညိုက ရွေးပစ္စည်းများကို ကူညီ၍ နေရာချပေးရင်း ...

"အခုတော့ မေညိုကိုချစ်တယ် ပြောဦးပေါ့၊ ရွေးချစ်တဲ့သူနဲ့မှ မတွေ့သေးတာကို၊ နောက်တော့မှသာ ရွေးချစ်တဲ့သူနဲ့ တွေ့ပြီး"

"ဘယ်တော့မှ ရွေး ချစ်ရမဲ့သူ တွေ့မှာမဟုတ်ဘူး စိတ်ချ"

"ဟွန်း ... ယုံချင်စရာကြီး၊ အဲဒီလို လူမျိုးတွေပဲ ယောက်ျားမြန်မြန်ရတတ်တာ"

"ရွေးတို့က လုံးဝသန့်သန့်လေး"

ရဲဝံ့စွာ အာမခံနေသော ရွေးကို မေညို ဘာမှမပြောဘဲ ခပ်ပြုံးပြုံး ကြည့်နေသည်။ ရွေးက သိပ်လှသည်။ အရပ်မနိမ့်မမြင့် အချိုးကျလွန်းသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ဝင်းမွတ်ဖြူဖွေးနေသော အသားအရေနှင့် တင်ပါးထိအောင် ရှည်လျားသော ဆံပင်များကလည်း ဖြောင့်စင်းကာ တောက်ပနေ၏။ သိပ်လှသည့် ရွေးကို တစ်နေ့တော့ သိပ်ချစ်ရမည့်လူပေါ်လာမှာကို မေညို သိသည်။

"ဟေ့ ... လူကို ဘာကြည့်နေတာလဲ နေညို"

"ရွေးက သိပ်လှလို့"

"ဒါပေါ့၊ ကိုယ့်ငါးချဉ်ကိုယ်ချဉ်နေတယ်ဆိုတာ"

"မေညို တကယ်ပြောတာ၊ ဒီလောက်လှတဲ့ ရွေးမှာ ချစ်တတ်တဲ့ အသည်းနှလုံးလေး ရှိမှာသေချာပါတယ်ကွယ်"

"ရွေးကိုတော့ ပြောတယ်၊ သိပ်လှတဲ့ မေညိုမှာရော ဘာလို့ အခုချိန်ထိ အချစ်မရှိသေးတာလဲ"

ရွေးစကားအဆုံးမှာ မေညိုမျက်နှာ တစ်ချက်ပျက်သွား၏။ ပြီးမှ မျက်နှာ ခပ်နွမ်းနွမ်းနှင့် သက်ပြင်းကျိတ်ချကာ ရွေးမျက်နှာ လှလှလေးကို ပြုံးကြည့် သည်။

"မေညိုတို့မှာ ချစ်တတ်တဲ့ အသည်းနှလုံးရှိပါတယ် ရွေးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ မေ ညိုချစ်တဲ့လူက မေညို့အချစ်ကို လုံးဝအသိအမှတ်မပြုဘူးလေ"

"မေညိုရယ်"

ထင်မှတ်မထားဘဲ မေညိုထံမှ နှလုံးသားစကားကို ကြားလိုက်ရတော့ ရွေး စိတ်ထိခိုက်သွားသည်။ မေညို့မှာ ဒီလိုနှလုံးသား ဒဏ်ရာ ရှိနေလိမ့် မည်ဟု လုံးဝမထင်ခဲ့။

"ကြားရတာ စိတ်မကောင်းလိုက်တာ မေညိုရယ်"

"ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ ရွေးရယ်၊ ကိုယ့်ကို မချစ်နိုင်တဲ့ လူကိုမှ ကိုယ့် နှလုံးသားက နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်သွားမိတာကိုး၊ ကံပေါ့ ရွေးရယ်"

"ကဲပါ ... မေညို့အကြောင်း ဒီမှာပဲရပ်လိုက်ကြပါစို့၊ လာ ... ဒီမှာ စားစရာရှိတာစား၊ မေညို့ ထမင်းပွဲပြင်ထားပြီ"

မေညို့က ရွေးအတွက် ထမင်းပွဲပြင်ပေးရင်း သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် အတူစားကြသည်။

"အားလုံး မေညို့လက်ရာတွေချည်းပဲ စားနော် ရွေး"

"အများကြီးပဲ မေညိုရယ်"

"ဟင် ... ဒါတောင် မေညိုက ဒီလောက်ပဲ ချက်နိုင်လို့၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ဒါထက် မက ပိုယူလာချင်တာ"

"ဪ ... ဒါနဲ့ အန်တီတို့၊ ကြီးကြီးတို့ရော နေကောင်းတယ်မဟုတ်လား ရွေး"

"ကျန်းမာရေးကတော့ နှစ်ယောက်စလုံး ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲ မေညိုရေ၊ တစ်ခုပဲ"

"ဘာလဲဟင်"

"ရွေးကို အိမ်ထောင်ပြုစေချင်တာလေ"

"အန်တီက စေတနာနဲ့ နေမှာပါဟယ်"

"မာမီ့စေတနာက ရွေးအတွက် ပူလောင်မယ့်စေတနာကွ"

"ဘာလဲ ... ပူလောင်မှာကြောက်ပြီး ကြီးကြီးလို အပျိုကြီးလုပ်ဦးမလို့ လား"

"အဲဒါ အကောင်းဆုံးပဲ၊ ဘယ်လောက် ငြိမ်းချမ်းအေးမြလဲ၊ ကိုယ့်ကို တခြားသူမပိုင်ဘူး၊ အားလုံး ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် ကိုယ့်သဘောချည်းပဲ"

"အန်တီက ဒါတွေသိလို့ သူ့သမီးကို မြန်မြန်ယောက်ျား ပေးစားချင်တာ နေမှာ"

"အမှန်ပဲ မေညိုရေ"

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ရယ်ကြသည်။ မေညို ပြန်သွားတော့ ရွေး တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့သည်။

ခရီးပန်းလာ၍ ရေချိုးလိုက်မှ လူကလန်းသွားသည်။ မေညိုက ရွေး အတွက် အားလုံးစီစဉ်ပေးထား၍ ဘာတစ်ခုမှ ရွေးမပူရ။

အိပ်ခန်းပြတင်းပေါက်လေးတွေမှာ ခန်းဆီးလှလှလေးတွေ တပ်ထားတာ ကအစ အားလုံး ရွေး စိတ်ကြိုက်။ ရွေး လိုချင်သည့် ပုံစံအပြည့်ဖြစ်၍ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသော အိပ်ရာပေါ် လဲလျောင်းရင်း မေညိုကို ကျေးဇူးတင် နေမိသည်။ ခဏဆိုပြီး လှဲလိုက်သော ရွေးမှာ ဘယ်အချိန်အထိ အိပ်ပျော် သွားမှန်းမသိ။

ရွေးနားထဲ ဆူဆူညံညံ စကားပြောသံတွေကြားမှ အိပ်ပျော်ရာက လန့်နိုး လာပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို နားစွင့်လိုက်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်က မှောင်နေပြီ။

"ကဲ ... တို့သွားပြီဟေ့"

"အိုကေ"

ပထမဆုံး ရွေးနားထဲ ရောက်လာသည့်အသံက ကျယ်လောင်သော သီချင်းသံ။ နောက်တော့ ယောက်ျားနှစ်ယောက်၏ အပြန်အလှန် စကားပြောဆိုနှုတ်ဆက်သံ။ ဘယ်သူတွေပါလိမ့်။ ရွေး စဉ်းစားနေစဉ်မှာပဲ သော့ပိတ်ထားသည့် ရွေးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်က အခန်းကို ဖျတ်ခနဲ သတိရ သွားသည်။

ခရီးအမြဲထွက်နေသည်ဆိုသည့်လူ။

ဆူညံသံများမှာ တစ်ဖက်ခန်းမှ နေမှာပဲဟု တွေးလိုက်တော့ ရွေးမျက်ခုံး လေး တွန့်သွား၏။ မျက်နှာချင်းဆိုင် အခန်းကလူ ခရီးသွားနေရာက ပြန်လာတာပဲဖြစ်မည်။ ရွေး အတွေးမဆုံးသေးခင်မှာပဲ တစ်ဖက်ခန်းက အခန်းတံခါးပိတ်သံနှင့်အတူ လေချွန်သံကိုပါ ကြားလိုက်ရ၏။

ဒါဆို ရွေးနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်အခန်းက လူဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက် ပေါ့။ မေညိုကို ထိုအခန်းမှာ ဘယ်လိုလူငှားနေတယ်ဆိုတာ ရွေး မမေး လိုက်ရ။ သည်အတိုင်းဆိုလျှင် ပထမထပ်တစ်ခုလုံးမှာ ထိုလူနှင့်ရွေး နှစ်

ယောက်တည်း။

အို ... ဘာဖြစ်လဲ။ ကိုယ့်အခန်း ကိုယ်နေတာပဲ။ ဘာမှ ကြောက်စရာမလို။ အရေးကြီးတာက ထိုလူနှင့် မပတ်သက်ဖို့ဖြစ်သည်။

အင်း ... ကြည့်ရတာ ထိုလူသည် ရွေးလို အကောင်းအသန့်ကြိုက်သူဖြစ်မည်။ ဒါကြောင့်သာ ဒီလိုနေရာမျိုးရွေးကာ အခန်းငှားတာဖြစ်မည်။ ပြောရလျှင် ဒီတိုက်ခန်း၏ လခက တော်ရုံပိုက်ဆံရှိသူပင် မတတ်နိုင်ပါ။ သည်လောက်တတ်နိုင်မှတော့ ထိုလူလည်း သီးသန့်နေထိုင်တတ်သူ ဖြစ်မည်ဟု ရွေး ယုံကြည်လိုက်သည်။

ထိုအတွေးဖြင့် ရွေးမျက်ဝန်းလေးများ မှိတ်ကာပြန်အိပ်မည် အပြု ...

"ဒုန်း ... ဒုန်း"

"ဟင် ... ဘာလဲ၊ အို ကက်ဆက်သံပါလား"

ကျယ်လောင်မြူးကြွစွာ ထွက်ပေါ်လာသည့် သီချင်းသံကြောင့် ပြန်အိပ်ရန် စိတ်ကူးနေသော ရွေး ဘယ်လိုမှ ဆက်အိပ်လို့ မရတော့။ အိပ်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ထလိုက်သည်။

ပြဿနာပါလား။

တစ်ဖက်ခန်းမှာ လူရှိနေတယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား။ ကိုယ့်ကြောင့် တခြားသူ အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေရဘူးဆိုတာ ဒီလူ မသိဘူးလား။ တော်တော် အလိုက်ကန်းဆိုးမသိတဲ့လူပဲ။ ဒီလိုလူနဲ့ ရှေ့ဆက် ဘယ်လိုစခန်းသွားရမှာ ပါလိမ့်ဟု တွေးရင်း ရွေး စိတ်ညစ်သွား၏။ တစ်ဖက်ခန်းမှလူက ဖွင့်ထားသော သီချင်းသံနှင့်အပြိုင် သူကပါ လိုက်အော်ဟစ်ဆိုနေလိုက်သေးသည်။ တိတ်ဆိတ်သော ပတ်ဝန်းကျင်က တစ်ခဏချင်း ဆူညံသွား၍ ရွေးမှာ နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်လိုက်ရင်း တစ်ဖက်ခန်းက လူထံသို့ သွားရန်တွေ့ရန်

စဉ်းစားလိုက်သည်။

ဒါလည်း မဖြစ်သေးပါဘူး။

ကိုယ်က မိန်းကလေး။ ပြီးတော့ ဒီအခန်းမှာ ရွေး တစ်ယောက်တည်းရှိ
တာ သိသွားလို့ မဖြစ်သေး။ တော်ကြာ အရက်သမားဆိုလျှင် အခက်။ မူးရူး
ပြီး သူပြောချင်ရာ လျှောက်ပြောနေမှ နစ်နာချင်းနစ်နာ ကိုယ်က
မိန်းကလေး။

ထိုအတွေးကြောင့် စိတ်ကိုပြန်လျှော့ပြီး အိပ်ရာပေါ်က ထလိုက်သည်။
ဆူညံသော ကက်ဆက်မှ သီချင်းသံနှင့်အပြိုင် ဟစ်အော်ဆိုနေသည့်
တစ်ဖက်ခန်းက သီချင်းသံက တိတ်ဆိတ်သော ဝန်းကျင်အနှံ့ ပေါက်ကွဲ
သံစဉ်တွေနှင့် လွင့်မျောစီးဆင်းလျက်။
